

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Ch. K. L.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem, se sídlem S. K. Neumanna 2052, Varnsdorf, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2021, č. j. 16 A 141/2020 – 46, o návrhu žalobce o přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2020, č. j. MV-152610-6/SO-2020, ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu.

[2] Stěžovatel současně s blanketní kasační stížností požádal o přiznání odkladného účinku; uvedl, že v České republice žije již řadu let spolu se svojí manželkou a dcerou (nar. 2004), zrušení trvalého pobytu a následné nucené vycestování by bylo proto nepřiměřeným zásahem do jeho rodinného a soukromého života a stěžovateli by byla způsobena větší újma, než by vznikla třetím osobám. Stěžovatel dále odkázal na několik judikátů NSS týkajících se problematiky odkladného účinku.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, neboť dle jeho názoru nejsou splněny zákonné podmínky.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět

jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 – 38, mimo jiné uvedl: „Nelze soudním výkladem nastavit podmínky přiznání odkladného účinku tak, že je v podstatě splní každý cizinec, kterému brozí povinnost opustit území státu. Jak správně uvádí usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 – 32, v bodě 7, takový přístup by vedl k paušálnímu přiznávání odkladného účinku všem kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím, se kterými je spojena povinnost vycestovat z území České republiky, čímž by byla zcela popřena výjimečná povaha institutu odkladného účinku, jakož i záměr zákonodárce nepřiznat kasačním stížnostem brojícím proti takovému typu správních rozhodnutí odkladný účinek automaticky, tedy přímo ze zákona.“

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný, neboť nelze mít za splněnou podmínku, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Jak vyplynulo ze spisu, pobytové oprávnění stěžovateli bylo zrušeno dle § 77 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu; konkr. rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 29. 1. 2018, č. j. 4 T 98/2017 – 460, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2018, č. j. 7 To 148/2018-549, byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 42 měsíců pro spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) zákona č. 40/ 2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů a přečinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 téhož zákona. Za této situace již je nadbytečné zabývat splněním podmínky vzniku újmy, kterou stěžovatel směřuje do oblasti soukromého a rodinného života; obě podmínky totiž musejí být splněny současně.

[9] Zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí dočasné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu